

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี)
ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Effect of Integrating Cooperative Learning to a Three-Minute Pause on
Reading Comprehension Ability of Primary Three Students

นภาพรพรรณ ขาวผ่อง¹, รินรดี พรวิริยะสกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีคัคณางค์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำมาทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยก่อนเรียน โดยนำผลคะแนนจากการทดสอบมาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มละความสามารถ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบบันทึกภาคสนาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, วิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที, การอ่านจับใจความ

¹ นักศึกษา ปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,
e-Mail : Phueng_1021@hotmail.com

² อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ABSTRACT

The purposes of this research were to :

1. Compare the effect of learning management model of integrating cooperative learning (CIRC) to a three-minute pause on students' success of Thai reading comprehension.
2. Compare students' attitude towards the learning of Thai language through the integration of cooperative learning to a three-minute pause.

Samples obtained by means of cluster sampling were forty-four Primary three students of Wat Srikhakkanang School, Pathumthani Province. They were later equally placed into two groups of mixed ability students, an experimental and a control group. Pre - test was administered to test students' reading ability before the application of the integrated cooperative learning to a three-minute pause for the teaching of reading comprehension of Thai language. Research instruments comprised lesson plans, a test for Thai reading comprehension, a questionnaire asking for students' opinions towards the teaching method, and a field note. The statistical data were analyzed using mean, standard deviation and t - test.

The results indicated that

1. Thai reading comprehension scores of students from the experimental group were higher than those of the control group at the significant level of .05.
2. Students' level of satisfaction towards Thai language learning of the experimental group was higher than that of the control group at the significant level of .05.

Keywords: cooperative learning , a three-minute pause, reading comprehension ability

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งสำหรับคนไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งประกอบด้วย ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในบรรดาทักษะดังกล่าวนี้ การอ่านนับว่าเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานทางภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37) การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ อ่านแล้วจะต้องจับใจความและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งการอ่านจับใจความมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้ ดังที่ (ศิริวรรณ เสนา, 2541 : 40) กล่าวว่า “ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน เพราะว่าถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจหรือไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถนำสาระความรู้ไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ การอ่านนั้นถือเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์” ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านถือเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ และเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญาความรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา หากเริ่มต้นดี รากฐานการอ่านของเด็กก็จะดีตามไปด้วย (กรมวิชาการ, 2545 : 5)

แม้ว่าการอ่านและการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม แต่พบว่าการอ่านก็ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่ง โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา มีข้อมูลชี้ชัดว่าการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพระดับชาติ (National Test : NT) ของประเทศ ในปีการศึกษา 2553 - 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.26, 51.60 และ 50.04 ตามลำดับ (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555 : ออนไลน์) และจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 เกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาของนักเรียนในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายบึงสามพัน อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน โดยแต่ละโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งไม่เป็นไปตามนโยบายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้กำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2556 : 5)

ปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย คือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ปัญหาดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ นักเรียนอ่านจับใจความไม่เป็นหรือจับใจความได้ไม่ถูกต้อง อ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สาเหตุอาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่เข้าใจหลักและวิธีการอ่านจับใจความที่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความหรือสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น (ธวัชรัตน์ พิทักษ์ศิลป์, อัญญา สีนสมศักดิ์ และนภัสสร สุครีพ ผู้สอนวิชาภาษาไทย, สัมภาษณ์) สอดคล้องกับผลการสัมมนา เรื่อง ทางสู่ความสำเร็จในการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา โครงการเรารักภาษาไทยของ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 1) พบว่า ปัญหาสำคัญของการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา คือ ปัญหาด้านการอ่านจับใจความ

จากการศึกษานวัตกรรมเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจมาก ได้พัฒนาขึ้นโดย สลาวิน (Slavin), เมดเดน (Madden) และสตีเวนส์ (Stevens) ในปี 1987 รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวมีลักษณะเด่นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านและการเขียนทางภาษาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านเพื่อความเข้าใจอีกด้วย แล้วถ่ายทอดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านออกมาในรูปของการสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการฝึกทักษะการอ่านในรูปของกลุ่มสัมพันธ์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เป็นการสร้างพลังในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวยังเป็นการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากเป็นการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) ผู้เรียนทุกคนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม รู้จักการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ (ทีศนา แฉมมณี, 2553 : 265)

นอกจากนี้ การช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีอีกวิธีหนึ่ง คือ การคิดไตร่ตรอง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางสมองในการประมวลข้อมูลความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ ผสานกับความรู้ใหม่เพื่อไปใช้ในการค้นหาคำตอบจากสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการคิดไตร่ตรองถือว่ามีสำคัญต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงนำวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที (Three - Minute Pause) ที่พัฒนาขึ้นโดย เรย์มอนด์ จอนส์ (Raymond Jones) (อ้างถึงใน ทรงศรี สรณสถาพร และอัจฉราพร จันทธร, ออนไลน์) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีการจัดแบ่งเวลาให้ผู้เรียนได้หยุดคิด วิเคราะห์ และพิจารณาไตร่ตรองความคิดอย่างรอบคอบ เพื่อเป็นการทบทวน

ความรู้เดิมและเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ในการค้นหาคำตอบ วิธีดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ (กรมวิชาการ, 2545 : 37) ที่ระบุว่า สถานศึกษาควรพัฒนาการคิดไตร่ตรองให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพราะการคิดไตร่ตรองจะช่วยให้การคิดนั้นมีความรอบคอบ มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการคิดเชื่อมโยงกับการคิดลักษณะอื่น ๆ เป็นการคิดที่ต้องการสร้างสรรค์ โดยครูต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถเชื่อมโยงความคิดที่เคยมีมา หรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันกับประสบการณ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ ดังนั้น หากผู้เรียนได้ฝึกการคิดไตร่ตรองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา คิดหาสาเหตุ และสามารถหาแนวทางแก้ไขและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาจึงเกิดคำถามการวิจัยว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที จะได้ผลดีหรือไม่ อย่างไร และในด้านใดบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากข้อความ ซึ่งมีประโยคใจความสำคัญอยู่ ต้นย่อหน้า กลางย่อหน้า และท้ายย่อหน้า
2. การอ่านจับใจความจากนิทาน
3. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง ซึ่งมีลักษณะการแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกลอนสี่ และเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับนิทานสั้น ๆ

ด้านประชากร

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย บึงสัมพันธ์ อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน 10 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 275 คน

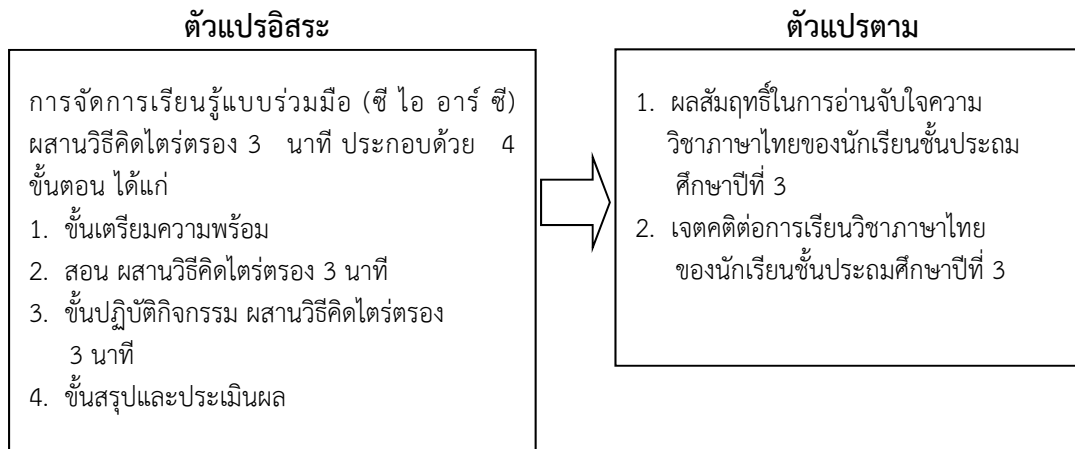
ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาระหว่างเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม 2557

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที
2. ตัวแปรตาม คือ
  - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
  - 2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย บึงสามพัน อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน 10 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 275 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีคัคณางค์ อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 44 คน โดยมาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) แล้วนำมาทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ก่อนเรียน โดยนำผลคะแนนจากการทดสอบมาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มความสามารถ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 22 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือในการทดลอง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 2 วิธี ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที จำนวน 5 แผน ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 60 นาที

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผน ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 60 นาที

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิด ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง ได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.50 - 0.64 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24 - 0.62 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

2.2 แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งมีรายการประเมินเกี่ยวกับด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม จำนวน 20 ข้อ โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 0.79 และมีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

2.3 แบบบันทึกภาคสนาม ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตลอดการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที และกลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ และวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติในการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Tndependent) และข้อมูลจากแบบบันทึกภาคสนามใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดกระทำข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างของเครื่องมือทุกฉบับ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC)
2. สถิติพื้นฐาน
  - 2.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)
  - 2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน
  - 3.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)
  - 3.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	22	25.18	2.40	3.02*	0.004
กลุ่มควบคุม	22	22.68	3.05		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.05$)

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	22	4.41	0.23	4.66*	0.000
กลุ่มควบคุม	22	4.06	0.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.05$)

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย ผลของการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อุมพร ทศนุรักษ์, 2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC หลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC หลังการทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ญาดา หอมเกษร, 2552) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาลา พานอังกาบ, 2550) ที่ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พุลศรี กิจเฉลา, 2544) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการวิจัยแสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยตรง มีการฝึกเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนเหมาะสมสำหรับที่จะใช้ฝึกเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ วัตถุประสงค์หลักของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็คือ การใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่ม

ร่วมกันโดยความสามารถ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การทำกิจกรรมร่วมกันเช่นนี้ ทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า เพราะในกลุ่มต้องร่วมกันคิดและอธิบายโดยตลอดในทุกกิจกรรมที่กำหนดให้ฝึกและปฏิบัติ ดังที่ จอยซ์และเวล (Joyce & Weil, 1986, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2545 : 165) ได้กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนจะช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือและแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันจะสามารถสื่อสารและทำให้เข้าใจง่ายกว่าที่ครูสอน นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการทดสอบเพื่อตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในทุกแผนของการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะต้องคิดคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัลเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการเรียนของตนเองและพยายามที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ของตนเองให้มีคะแนนเพิ่มขึ้น ซึ่งการเสริมแรงทางบวกโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนด ก็เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้อย่างมากขึ้นและพยายามปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดพื้นฐานด้านจิตวิทยาที่ว่าด้วยการเสริมแรงเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการจะเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวก จึงเป็นไปตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner) เกี่ยวกับการเสริมแรงว่า การเสริมแรงทางบวกด้วยการให้รางวัลเป็นสิ่งที่ผู้รับพอใจจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น (Skinner, 1976 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 : 20 - 21)

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระหว่างเรียน พบว่า จากแผนการจัดการเรียนรู้แรก ๆ นักเรียนอาจจะยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยครูต้องคอยอธิบายและเน้นให้เห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต้องให้ความร่วมมือกันในการเรียนรู้อย่างมีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ซึ่งจากการทดสอบย่อยครั้งที่ 1 กลุ่มที่ได้คะแนนน้อย เมื่อเห็นเพื่อนได้รับรางวัลจึงมีการปรับพฤติกรรมและตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานกลุ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้กลุ่มที่ได้รับรางวัลมากขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป การให้รางวัลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนตามรูปแบบนี้ เพราะจะทำให้นักเรียนปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์อย่างมีเป้าหมาย แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ซึ่งผู้สอนได้พยายามชี้แจงให้นักเรียนเห็นว่า การแข่งขันนั้นไม่ใช่การแข่งขันกับเพื่อน แต่เป็นการแข่งขันกับตัวเองเพื่อให้บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนด และรางวัลเป็นเพียงผลของความสำเร็จเท่านั้น ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียน ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่ใช้การแข่งขันและการให้รางวัลจึงเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลการเรียนที่สูงขึ้นเป็นลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำวิธีการคิดไตร่ตรอง 3 นาที (Three - Minute Pause) ที่ได้พัฒนาขึ้น โดยเรย์มอนด์ จอนส์ (Raymond Jones, อ้างถึงใน ทรงศรี สรณสถาพร และอัจฉราพร จันทศรี, ออนไลน์) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีการจัดแบ่งเวลาให้ผู้เรียนได้หยุดคิด วิเคราะห์ และพิจารณาไตร่ตรอง ความคิดอย่างรอบคอบ วิธีดังกล่าว สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ (กรมวิชาการ, 2545 : 37) ที่ระบุว่า สถานศึกษาควรพัฒนาการคิดไตร่ตรองให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพราะการคิดไตร่ตรองจะช่วยให้ การคิดนั้นมีความรอบคอบ โดยครูต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถเชื่อมโยงความคิดที่เคยมีมา หรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันกับประสบการณ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ ดังนั้น หากผู้เรียนได้ฝึกการคิด ไตร่ตรองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจกับปัญหา และสามารถหาแนวทางแก้ไขและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม จากการที่ผู้วิจัยได้นำวิธีการคิดไตร่ตรอง 3 นาที มาประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ก่อนนักเรียนจะตอบหรือแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ก่อนตอบเสมอ ซึ่งช่วยให้ให้นักเรียนได้คำตอบที่ถูกต้องและมีความมั่นใจในการตอบมากขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน จับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นเป็นลำดับ และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของ นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที แต่ละกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มดังกล่าว มีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาลา พานอังกาบ, 2550) ได้เปรียบเทียบ เจตคติในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC กับการสอนตามคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC มีเจตคติในการอ่าน ภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ภาวนา ดาวเรือง, 2550) ได้ศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ใน ระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยของ (แสนประเสริฐ ปานเนียม, 2552) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่สอนด้วย วิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ นักศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยแสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการฝึกเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้เรียนทราบ จุดมุ่งหมายและมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมาชิกภายในกลุ่มมีการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งก่อให้เกิดการ ยอมรับกันมากขึ้น และช่วยให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เป็นการสร้างพลัง ในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เพราะผู้ที่เรียนอ่อนกว่าก็จะมีรู้สึกโดดเดี่ยวหรือ ถูกทอดทิ้งและมีความมั่นใจในการตอบมากขึ้น เพราะมีเพื่อนสมาชิกที่เก่งกว่าคอยให้ความช่วยเหลือ สำหรับเพื่อนสมาชิกที่เรียนเก่งกว่า เมื่อให้ความช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ก็ยิ่งทำให้ตนเองมี ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เห็นคุณค่าของตนเองและเกิดความภาคภูมิใจที่ตนมีส่วน ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม และด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในกลุ่ม หลังจากทำกิจกรรม การเรียนรู้เสร็จแล้ว จะมีการนำคะแนนของสมาชิกภายในกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย หากกลุ่มใดที่ทำคะแนน เฉลี่ยได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะได้รับรางวัลและเกียรติบัตร และนั่นก็หมายถึง ความสำเร็จร่วมกัน ของกลุ่มในการนำไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวย่อมส่งผลให้นักเรียน มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้อง กับหลักการสร้างเจตคติที่ดีดังกล่าวของ (ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล, 2517, น. 57) ที่กล่าวว่า การทำให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่เรียนรู้ เห็นประโยชน์ของวิชาที่เรียนอย่างแท้จริง มีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ย่อมส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ อันจะเป็นผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาวิธีการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธี คิดไตร่ตรอง 3 นาทีมาเป็นอย่างดี เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งระยะแรกนักเรียนอาจจะยังไม่คุ้นเคย ดังนั้น ครูควรให้เวลานักเรียนได้ปรับตัวโดยการเสริมแรง เช่น การให้กำลังใจ คำชมเชย หรือรางวัล ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ เป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ประกอบด้วย ขั้นตอนในการ จัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนครูควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาในการใช้เวลาเกินกำหนด
3. ครูต้องคอยเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์หรือผู้สังเกตการณ์ ตลอดจนเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ในการปฏิบัติกิจกรรมให้ดี เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ครูควรสะท้อนผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเองและของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ครูสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยครูควรกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป
2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ไปปรับใช้กับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักการพื้นฐานการสอนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- ญาดา หอมเกษร. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับกลุ่มการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ 3 พระนครศรีอยุธยา.
- ทรงศรี สรณสถาพร และอัจฉราพร จันทรร. (2556). *กิจกรรมเสริมการอ่าน* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.la.mahidol.ac.th>. (สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์)
- ทวี ท่อแก้ว และอบรม สีนภิบาล. (2517). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โปธิสามต้นกาพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พูลศรี กิจเฉลา. (2544). **การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวนา ดาวเรือง. (2550). **การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลา พานอังกาบ. (2550). **การเปรียบเทียบผลการเรียนในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ เสนา. (2541). **การศึกษาคุณลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านลายมือและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). **ทางสู่ความสำเร็จในการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2556). **ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ปีการศึกษา 2555**. ปทุมธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). **ประกาศผลสอบ O – Net (ออนไลน์)**. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th> (สืบค้นเมื่อ 27 มีนาคม)
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุมาพร ทัดนุรักษ์. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.